

antecedente.

Prin înviere El scoate lumea din starea bolnavă în care s-a rostogolit, înălțând-o la o stare a cărei bogăție, plenitudine și fericire nici nu ne-o putem închipui, așa cum nu-și poate închipui omul mereu bolnav starea de perfectă sănătate. Dacă prin păcat s-a introdus în viața de la Dumnezeu boala radicală, prin înviere această boală e eliminată. E de crezut că fără căderea în păcat n-ar fi intervenit înviere, așa cum peste tot n-ar fi avut loc întruparea Fiului lui Dumnezeu. În Isus Hristos viața cea nouă, e realizată. El este începutul pentru toți cari cred în învierea Lui, pentru întregul univers, care actual boală. Viața cea nouă nu este numai promisiune, ci este în El realizată, prezentă. Noi însă trăim mai departe în istorie, dar cu ochii credinței și ai speranței spre El, spre viața cea adevărată, deplină, ultimă și fără de moarte. Când zicem cu credință: Hristos a înviat! afirmăm implicit: Noi toți vom învia!

Dumitru Stăniloiaie

Eu știu că Domnul meu trăiește!

Ce fericire e să știi că Domnul Isus trăiește! Ce har avem noi copiii lui Dumnezeu, că ne-a deschis mintea și inima să înțelegem lucrarea pe care a făcut-o la Golgota pentru noi. „Ferice de cei ce n-au văzut, și au crezut”(Ioan 20:29). Dacă Toma a avut nevoie să-și pună degetul în

rănilor Lui, fericiți suntem că putem crede fără să fi văzut, că a murit pentru păcatele noastre și a înviat a treia zi. Sânge nevinovat s-a vărsat pentru noi, ca să trăim eliberați de păcat. „El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi”(1Ioan 2:2). El a făcut totul la Golgota, pentru fiecare dintre noi în parte. S-a dat pe Sine pentru noi, și nu oricum, ci moarte de cruce.... „El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă nouă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți”(Isaia 53:5). Îi mulțumesc din toată inima că e prezent în viața mea în fiecare zi și Îl văd în toate lucrurile minunate care mă înconjoară. Fă-mă Doamne îndeajuns de mulțumitoare pentru jertfa Fiului Tău Doamne!

Marcela Giurgiuman

ANUNȚURI:

Luni - ora 10 și ora 18 Biserică

Joi - ora 18 Serviciu de închinare

Vineri - ora 17 - clubul pentru copii Awana

Duminică - ora 9³⁰ Caticheză - în vederea pregătirii pentru botez.

ora 10- Serviciu de închinare - Vom avea musafiri din SUA, biserica noastră soră din Saint Louis.

ora 17 - Studiu biblic

Pulsul *Bisericii Creștine Baptiste "Biruința"*

Anul IX, Nr. 387 din 27 aprilie 2008

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

MĂRTURIA ÎNVIERII

„după ei toți...mi s-a arătat și mie”(1Corineni 15:8)

„CRISTOS A ÎNVIAT” este salutul cu care creștinătatea își cântă și întâmpină Dumnezeul care l-a biruit pe Diavol, păcatul și moartea și trăiește în vecii vecilor. Deși noi n-am fost martori direcți ai acelei învieri, avem mărturia lui Dumnezeu din Scriptură și avem mărturia mai multor martori consemnată de asemenea în Cuvântul lui Dumnezeu.

No nu l-am văzut trupește pe Mântuitorul înviat, dar ne alăturăm celor descriși de apostolul Petru despre care spunea: *„îl iubiți fără să-L fi văzut, credeți în El fără să-L vedeți și vă bucurați cu o bucurie negrăită și strălucită”(1Petru 1:8)* cu speranța că într-o zi îl vom vedea față în față.

Cu toate că de Sărbători toată lumea spune CRISTOS A ÎNVIAT, cei care fac acest lucru se împart în două categorii. Prima categorie este formată din majoritatea celor care fac acest lucru odată pe an, în mod formal, chiar dacă cred teoretic adevărul învierii, totuși ei nu-l trăiesc în viața de fiecare zi. A doua categorie sunt oamenii care s-au întâlnit în mod personal cu Cristosul înviat. Sunt oamenii care au avut propriul „drum al Damascului”. Pentru că până nu poți spune: mi s-arătat și mie” n-ai cum să trăiești cu adevărat învierea. Acești oameni nu s-au întâlnit cu Cristos fizic, dar s-au întâlnit spiritual. Cristos Cel înviat le-a schimbat viața păcătoasă și le-a făcut rost de o viață nouă. I-a dezbrăcat de patimi, de răutate, de mândrie, de egoism, de aspirații deșarte, îmbrăcându-i cu roada Duhului Sfânt. I-a smuls din brațele Diavolului și le-a făcut parte de cetățenia cerească, scriindu-le numele în cartea vieții. Acești oameni le-a dat certitudinea și siguranța părtășiei eterne cu El în glorie. Acești oameni fac dovada zilnică prin

umblarea lor prin lume că într-adevăr Cristos este viu. Aceasta este astăzi cea mai vie mărturie a învierii Sale. Tu din care categorie faci parte?

Dacă îți vei deschide inima cu sinceritate, pocăință și credință și vei dori cu adevărat să te întâlnești cu El, în mod sigur că Isus Cristos nu se va lăsa așteptat, va veni să te întâlnească, iar tu vei putea spune cu bucurie: „după ei toți... mi s-a arătat și mie”.

pastor *Daniel Chereji*

Meditație

Poate subiectul eseurilor din aceasta perioadă pe care le au de pregătit elevii este unul de genul “Cum ai descrie o dimineața de Paști?” sau “Ce vei face de Paști?”. Desigur toți se vor întrece în metafore și figuri de stil nemaipomenit de spectaculoase.

Pentru unii, Paștele e o ocazie de a se relaxa, sau de a-și etala îndemânarea în arta culinară, o împrejurare deosebită de a-ți înnoi garderoba și de ce nu de a pleca cât mai departe de casă. Să nu mai pomenim că tot ce se petrece în această perioadă este împachetat frumos și lăsat în grija celor bătrâni care poate știu ei despre ce-i vorba, esența sărbătorii rezumată în câteva rânduri la vreun post de televiziune și prezentată ca fiind vreun soi de poveste, legendă, prea-folositul englezesc „fairy tale”.

Și uite-așa mai trec vreo trei zile de sărbătoare, puțini fiind cei care

își amintesc altceva în afară de o petrecere bună, ore-nșir de privit la televizor. Să aducem aminte și pe cei care sfârșesc printr-un salon de spital.

În ce constă această sărbătoare pentru tine?

Eu țin minte că fiecare zi de Paști era senină. Atunci cântul păsărilor parcă era mai vesel, iar razele soarelui îndulceau parfumul florilor de primăvară ca niciodată. Un imn ce amintea de prețul răscumpărării plătit de EL. Mormântul Lui e gol. Așa cum a promis. El nu ne-a promis emisiuni bune la televizor ci un loc în Împărăția Sa, ne-a promis o viață veșnică nu băuturi ametoare și petreceri.

„Dumnezeul păcii, care, prin sângele legământului celui veșnic, a sculat din morți pe Domnul nostru Isus, marele Păstor al oilor, să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun, ca să faceți voia Lui, și să lucreze în noi ce-I este plăcut, prin Isus Cristos. A Lui să fie slava în vecii vecilor. Amin“ (Evrei, 13:2021)

Lupu Amalia

„Înțeleg și simt acum - poate mai adânc și mai mult ca niciodată că fără Invierea Mântuitorului n-ar avea sens viața umană, căci nu ar exista speranța ce ne leagă în lanțul eternității cu Dumnezeu și nici bucuria și fericirea ce o dorește așa de mult sufletul meu și al tău!... Și ar fi lumea aceasta doar un loc trist, cu o goană nebuna-n furtună, cu agitare fără de sens, cu lupta între cel mai

bogat, îngâmfat, egoist, lacom, nemilos, mai tare și cel ce nu are nici o bucurie, căci sărăcia și boala, nesperanța și neprevăzutul, necredința și nebiruința l-ar face o epavă pe un pământ ce-ar fi fost doar chinul și jalea, boala și moartea, cu un destin, după goana deșartă și lupta de-o viață, în noaptea cea oarbă fără vreo speranță pentru vreo altă dimineață.

... O, de n-ar fi fost Învierea Vieții, am fi toți oamenii de pe glie o navă-epavă, în care cei fără nici o conștiință ce se înfruptă din naivitatea și sinceritatea capodoperelor lui Dumnezeu - cum ești tu, cum sunt eu - ar câștiga-ntr-o luptă inegală, căci ei doar ar fi aceia ce-ar fi mulțumiți că-și trăiesc pentru această lume materială viața lor redusă doar la goana lor nebună dintr-o viață-n rugină și în spoială...

Fără Înviere n-ar fi fost înfrântă moartea și viața ar fi fost doar o frântură de timp cu goana noastră nebună după deșertăciunile de pe pământ... Și totul ar fi fost doar un vis, o speranță deșartă în ceva ce nu s-ar fi prelungit în eternitate și n-ar fi existat “lumea cealaltă” și am fi dispărut, morți în ale noastre păcate...

De n-ar fi Înviat Mântuitorul, n-am fi înțeles de ce ne-a lăsat o speranță, când ne spunea și nouă, când a declarat cu autoritatea Lui Divina: “...*Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trai!*” (Ioan 11:25)...

Rev. Dumitru Buhai-Chicago

Gânduri de Învierea Domnului

Aceasta a fost decizia lui Dumnezeu, ca păcatele să fie iertate numai prin vărsare de sânge. Așa a fost în perioada Vechiului Testament iar în Noul Testament însuși Dumnezeu și-a trimis unicul Fiu ca jertfă pentru păcatele noastre. Petru, în evanghelia după Matei capitolul 16:22,23 nu a înțeles importanța și scopul pentru care a venit Domnul Isus. Sigur, sărbătoarea Paștelui are o importanță majoră în viața creștinului, în relația lui cu Dumnezeu, însă moartea, îngroparea și învierea Domnului Isus a rezolvat două mari probleme ale omului și anume: ne-a rezolvat trecutul (adică păcatele) și ne-a asigurat viitorul (adică veșnicia). Ce putem spune altceva decât: binecuvântat să fie Dumnezeu Tatăl pentru darul Fiului Său „nespus de mare”.

Pop Florin

„Învierea Domnului este evenimentul fără pereche în istoria lumii. Importanța ei întrece în mod absolut tot ce se întâmplă și se poate întâmpla în univers. Numai creațiunea lumii mai are această importanță și calitate. Ca și creațiunea tot așa și învierea, nu sunt evenimente propriu-zis istorice, întrucât nu se datorează unor cauze iminente, nu pot fi explicate și prevăzute ca provenind din concursul forțelor și împrejurărilor naturale